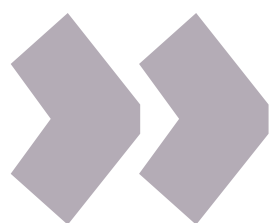

ALIKKI BRANDA

**Tað er avmarkað, hvussu nógv onnur
lond skriva um onnur. Á tann hátt er
tað eitt sindur nalvapilkari**

sigur Tór Verland Johansen og visir á gongdina seinastu árinu viðvíkjandi brandingini.

- Av tí at atkvøðugreiðslan er blivin rættuliga politisk seinastu árinu, hevur brandið í ávísan mun eisini mist nakað av trúðvirðinum. Og í og við at sangirnir eru tøkir langt áðrenn finaluna, er nakað av spenninginum eisini burtur. Men kortini eru nógvir fjepparar og hyggjarar - kanska tí at vit sum menniskju verða drigin at einum tiltaki, sum er so stórslegt og har so nógv lond eru umboðað sama kvøld. Eitt kvøld, har ein vinnari skal finnast.

- Ivasamt hvussu tað kann branda Føroyar

Tór Verland Johansen visir á, at Eurovision fær stóra umtalu sum heild, men umtalan í einum landi snýr seg ofta um tann luttakaran,

sum umboðar tað ávísa landið.

- Svenskarar tosa mest um sín luttakara, danir um sín og íslendingar um sín. Við øðrum orðum er tað avmarkað, hvussu nógv onnur skriva um onnur. Á tann hátt er tað eitt sindur nalvapilkari, sigur Tór Verland Johansen.

Hann sigur, at undantøkini koma, tá okkurt er uttanfyri tað vanliga. Sum til dømis íslendski BDSM-inspireraði techno-bólkurin Hatari, sum við sanginum 'Hatrið Mun Sigrá' umboðar Ísland í ár, Lordi úr Finnlandi, sum við 'Hard Rock Hallelujah' vann í 2006 og tá tvørkynda Dana International úr Ísrael vann í 1998.

- Tað er tó ivasamt, hvussu stórt PR-virðið hevði verið fyri Føroyar sum land, tí í sjálvum grandprixnum eru so nógvir luttakarar, og tí eisini avmarkað, hvussu nógv tíð er at fara í djúpdina við tí eink-

ulta landinum, sigur hann og staðfestir:

- Í so máta er luttøka í Eurovision kanska ikki tað mest upplagda valið, um tað snýr seg um at branda Føroyar. Har eru kanska aðrir hættir, sum móguliga kunnu branda Føroyar betri, enn at vit taka lut í Eurovision.

Kann vera savnandi fyri føroyingar

Men Eurovision-luttøka kann geva føroyingum okkurt annað enn branding, sum kanska hevur enn størri týðning enn uppmærksmið uttanífrá.

- Ein føroysk luttøka kann sjálvandi vera savnandi fyri nógvar føroyingar. At lítlu Føroyar kunnu kappast á jøvnum fœti við stór lond, tað dámar okkum væl og tað styrkir okkara savningarmegi. Tað er eisini sunt og uppbyggjandi fyri

eitt samfelag av hava fyrimyndir av ymiskum slag, og vit gleðast og gerast errin, tá tað gongst okkum føroyingum væl úti í heimi, sigur Tór Verland Johansen.

Ein tvístøða

Sansir stjórin metir tað vera ivasamt, hvussu mann annars hevði kunnað gagnnýtt Eurovision-luttøkuna í Føroyum.

- Fyrstu ferð hevði allarhelst verið eyka fokus á okkum sum nýggjur luttakari. Tað veldst tó eisini nógv um tónleikin og einstaklingin ella bólkin, sigur hann og heldur fram.

- Um tónleikurin, sum umboðar Føroyar, onkursvegna hevur røtur til okkum og borðreiðir við onkrum serstakum, so fáa vit móguliga meira uppmærksmi. Samstundis er tað ein tvístøða, tí tónleikurin í Eurovision er stundum lættur, popputur og líkagyltigur, meðan nakað av tí besta tónleikinum, vit

hava í Føroyum, stundum hevur meira tyngd, er meira melankolskur og hevur kanska okkurt "veruligt" uppá hjarta. Men soleiðis er jú eisini í øðrum londum: Tað mesta av tí besta kemur aldrin við í Eurovision.

Kunnu gera okkum galdandi

Sjálvur er Tór Verland Johansen ikki í iva um, at tað hevði verið eitt gott hugskot at arbeitt ítøkiligt fyri føroyskari umboðan í Eurovision-sangkappingini.

- Vit hava jú sera dugnaligar tónleikarar í Føroyum, so sæð við tónleikabrillum kunnu vit eins væl gera okkum galdandi sum aðrar tjóðir. Og um hugsað verður um áhugan millum føroyingar fyri Eurovision, so er púra vist, at nóg hvøvdu hildið tað verið sera spennandi, og at tað hevði verið savnandi, sigur hann.